

Примљено : 13. 7. 2015.			
ОРГ. ЈЕД.	Број	Прилог	Вредност

**Изборном већу Филозофског факултета,
Научно-стручном већу за друштвено-хуманистичке науке
Универзитета у Нишу**

На седници одржаној 03.04.2015. године, Научно-стручно веће за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу донело је одлуку којом је образована Комисија за писање извештаја за избор једног наставника у наставничко звање ванредни или редовни професор за ужу научну област Англоамеричка књижевност и култура (Песништво енглеског романтизма и Аустралијске студије) на Департману за англистику Филозофског факултета Универзитета у Нишу, у саставу:

- **др Лена Петровић**, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Нишу (научна област Англоамеричка књижевност и култура),
- **др Весна Лопичић**, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Нишу (научна област Англоамеричка књижевност и култура),
- **др Зоран Пауновић**, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду (научна област Енглеска и америчка књижевност),

Након увида у конкурсну документацију и анализе поднетих докумената и публикација, Комисија са задовољством подноси Већу следећи

ИЗВЕШТАЈ

**о кандидатима за избор једног наставника у звање
ВАНРЕДНИ ИЛИ РЕДОВНИ ПРОФЕСОР
за ужу научну област Англоамеричка књижевност и култура
(Песништво енглеског романтизма и Аустралијске студије)
на Департману за англистику
Филозофског факултета Универзитета у Нишу**

На конкурс за избор једног наставника у звање ванредни или редовни професор, који је објављен у листу "Народне новине" од 30.04.2015. године, пријавила се једна кандидаткиња, **др Милица Живковић**.

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1.1. Лични подаци

Др Милица Љ. Живковић рођена је 18.03.1961. године у Нишу. Живи и ради у Нишу. Запослена је на Филозофском факултету у Нишу, а у звању ванредни професор предаје на Департману за англистику.

1.2. Подаци о досадашњем образовању

Кандидаткиња др Милица Живковић је **основне студије** енглеског језика и књижевности уписала школске 1979. године на Филозофском факултету у Нишу, које је завршила 1984. године са просечном оценом у току студија 8,91, и тиме стекла академски назив дипломираног филолога за енглески језик и књижевност. Стручни испит за професора енглеског језика и књижевности положила је 1986. године.

Постдипломске студије је уписала 1994. године на Филозофском факултету Универзитета у Нишу, Студијска група за англистику (смер Наука о књижевности), где је студије завршила са просечном оценом 10 у току студија. У јулу 1997. године стекла је назив **магистра филолошких наука**, одбравивши тезу под називом *Настанак и трајност мита о Франкеништајну* под менторством проф. др Ратомира Ристића.

На Студијској групи за англистику Филозофског факултета Универзитета у Нишу (смер Наука о књижевности), стекла је академски назив **доктора филолошких наука**, одбравивши 01.11.2000. године докторску тезу под називом *Мотив двојника у енглеској прози 19. века*, под менторством проф. др Ратомира Ристића.

1.3. Професионална каријера

1.3.1. Досадашњи избор у академска звања

- Др Милица Живковић је октобра 1993. године изабрана у звање **асистента-приправника** на Студијској групи за англистику Филозофског факултета Универзитета у Нишу, а након стицања академског звања магистра 1997., изабрана је у звање **асистент** на предмету Енглеска књижевност 1700-1900.

- Прво наставничко звање стекла је 2000. године, избором у звање **доцент**. У звање **ванредни професор**, први пут је изабрана 2005. године, а реизабрана је 2010. године.

1.3.2 Педагошко искуство

Као асистент-приправник и асистент, др Милица Живковић држала је часове вежби на предмету Енглеска књижевност 1700-1900 на Департмана за англистику, а као доцент изводила је наставу на предметима Енглеска књижевност до 1900 I, Енглеска књижевност до 1900 II и Увод у канадске и аустралијске студије II. Као ванредни професор, у оквиру акредитованог студијског програма, др Милица Живковић је држала наставу на неколико предмета у оквиру научне области Англоамеричка књижевност и култура на Департману за англистику: Песништво енглеског романтизма, Књижевност викторијанског доба, Аустралијске студије (обавезни предмети на основним студијама), Готска имагинација (изборни предмет на основним студијама), Утопија и дистопија (изборни предмет на мастер академским студијама). На Департману за српску и компаративну књижевност држала је Постколонијални англофони роман (изборни предмет на докторским студијама).

Осим наставног рада на матичном факултету, у периоду 1995-1998. године, др Милица Живковић радила је као наставник енглеског језика на Учитељском факултету у Врању, а школске 2000/2001 као наставник на предмету Енглеска књижевност 3 (1832-1918) на СГ Англистика на Филозофском факултету у Приштини, са привременим седиштем у Врању. У периоду 2003-2005. године изводила је наставу и вежбе на предметима Енглески језик 1 и Енглески језик 2 на Економском факултету у Нишу. У периоду од 2011. до 2014. изводила је наставу на предметима Енглеска књижевност 1, Енглеска књижевност 2 и Енглеска књижевност 3 на Групи за енглески језик и књижевност Алфа универзитета у Београду.

Пре заснивања радног односа на Филозофском факултету у Нишу, Милица Живковић је радила на одређено време у Гимназији “Стеван Сремац” и О.Ш “Вук Караџић, а у периоду 1985-1993 радила је као предавач за енглески језик на Радничком универзитету “Павле Стојковић” у Нишу.

1.3.3 Научно и стручно усавршавање (семинари, школе)

Др Милица Живковић је учествовала у следећим програмима стручног усавршавања:

- Wordsworth’s Winter School, Dove Cottage, England (фебруар 1995)
- International Visitor Program “American Studies” - студијски боравак у САД у оквиру програма за развој међународне сарадње универзитетског наставног особља, програм Бироа за образовање и културу америчке владе (фебруар 2004).

1.3.4. Чланство у стручним и научним удружењима

- Члан Европске асоцијације за проучавање енглеског језика (ESSE)
- Члан Централноевропске асоцијације за канадске студије (CEACS).

1.3.5. Допринос широј академској заједници:

- На Департману за англистику је у два наврата била секретар Департмана, а у периоду 2002-2004. и 2006-2009. године и шеф Катедре за књижевност. Била је члан Комисије за уџбенике и члан Наставно-научног већа Филозофског факултета у више мандата. У периоду од 2010.-2013. године била је члан Савета Филозофског факултета у Нишу. Тренутно је члан Наставно-научног већа Филозофског факултета.

- Повремено је рецензент радова који се објављују у часописима *Теме* и *Facta Universitatis – Series Linguistics and Literature* Универзитета у Нишу, као и *Philologia Mediana*, часописа који издаје Филозофски факултет Универзитета у Нишу. Рецензирала је и радове за часописе *Речи* Алфа универзитета у Београду, часопис *[sic] - Journal of Literature, Culture and Literary Translation*, који издаје Свеучилиште у Задру. Била је рецензент радова за зборник са међународне конференције ELALT одржане у Новом Саду 2013. године, као и рукописа мр Драгане Гак под називом *Америчка породица у драмама Лорејн Хансбери*. (2012). Задужбина Андријевић, Београд. ISBN 978-86-525-0042-0.

- У више наврата је била члан комисија за упис студентата на основне академске студије (два пута у својству председника Комисије за спровођење пријемног испита).

2. ПРЕГЛЕД НАУЧНОГ И СТРУЧНОГ РАДА КАНДИДАТА

2.1. НАУЧНИ РАД

Нема научних радова са листе SSCI и SCI.

Др Милица Живковић је објавила следеће публикације, наведене у складу са категоризацијом Министарства просвете, науке и технолошког развоја:

M42 Објављени практикуми, збирке, уџбеници, монографије националног значаја

До избора у претходно звање:

- Živković, M. (2010). *Multikulturalizam/Postkolonijalizam*. Niš: Galeb str. 140 (ISBN 978-86-7480-053-9).

- Živković, M. (2003). *Introducing Percy Bysshe Shelley*. English Literature Series. Niš: Tibet str.189 (ISBN 86-7100-014-3).
- Živković, M. (2005). *Introducing John Keats*. English Literature Series. Niš: Tibet str. 174 (ISBN 86-7480-035-1).

Након избора у претходно звање:

- Živković, M. (2015). *Ogledi o posthumanizmu i književnosti*. Niš: Filozofski fakultet str. 241 (ISBN 978-86-7379-371-9).

M14 Поглавља у монографијама, тематским зборницима:

До избора у претходно звање:

- Živković, M. (2007). „Multikulturalna književnost i postkolonijalna kritika“. U Lopičić, V. i B. Mišić Ilić (ur.), *Jezik, književnost, politika*. Književna istraživanja. Niš: Filozofski fakultet: 181-189.
- Živković, M. (2009). 'Šta sadrži ime?' B. Vongar i apropijacija aboridžinskog identiteta. U Lopičić, V. i B. Mišić Ilić (ur.). *Jezik, književnost, identitet*. Književna istraživanja. Niš: Filozofski fakultet: 76-86.

Након избора у претходно звање:

- Živković, M. (2011). „Umetničko delo B. Vongara kao odgovor na politiku zaborava“. *Antropologija istine. Drugi život i opus primum B. Vongara*. Kragujevac (ISBN 978-86-85991-29-5): 49-64.

M24 Рад у часопису са листе Министарства категорисаном посебном одлуком

Након избора у претходно звање:

- Živković, M. (2011). „Argumenti pro et contra multikulturalizma“. *Teme*, 35(4), Niš (ISSN 0353-7919): 1177-1192.

M 51 Водећи часопис националног значаја

Након избора у претходно звање:

- Živković, M. (2014). "Postcolonial Readings of Indigenous Autobiographical Writing in Canada", *Philologia Mediana*, god. VI, br. 6, Univerzitet u Nišu. Filozofski fakultet (ISSN 1821-3332): 109-122.

M52 Рад у часопису националног значаја

До избора у претходно звање:

- Živković, M. (2000). "The Double as the Unseen of Culture". *Facta Universitatis*. Univerzitet u Nišu: 121-128.
- Živković, M. (2004) "Frankenštajn i motiv dvojnika". *Godišnjak za Anglistiku*. Niš: Filozofski fakultet
- Živković, M. (2004). „Memory and Place in Michael Ondaatje’s *Running in the Family*“. *Facta Universitatis*. Univerzitet u Nišu: 97-109.
- Živković, M. (2005). "Čudovišta nikada ne umiru" (I), *Sveske*, br. 75, Pančevo: Mali Nemo
- Živković, M. (2005). "Čudovišta nikada ne umiru" (II), *Sveske*, 76, Pančevo: Mali Nemo

- Živković, M. (2007). „O autobiografiji u Kanadi i postmodernoj kritici”. *Sveske*: 110-116. Pančevo: Mali Nemo

Након избора у претходно звање:

- Živković, M. (2014). „Postmoderni Prometej: (anti)humanistički koreni transhumanizma. *Filolog*. god.V br. 10. Univezitet u Banja Luci (ISSN 1986-5864): 215-225

- Živković, M. (2014). “Klon kao metafora Drugog u romanu *Ne daj mi nikada da odem* Kazua Išigura. *Filolog*. god.V br. 9. Univezitet u Banja Luci (ISSN 1986-5864): 229-239.

M53 Научни часопис

До избора у претходно звање:

- Živković, M. 1998. “Frankenštajn - mit ponovo ispričan”. *Osvit*. Leskovac.

Након избора у претходно звање:

- Živković, M. 2011. „Does B. Wongar Write as a Migrant Writer?” *Reči*, 4, 2011., Beograd (ISSN 1821-0686): 93-103.

- Živković, M. „O multikulturalizmu”. (2012). *Gradina*. br. 48-49, Niš: 288-290.

M33 Научни радови објављени у целости у зборницима са међународних научних скупова

До избора у претходно звање:

- Živković, M. “Licem u lice. (1996) “O Frankenštajnu, praistorijskom čoveku, androidu i čitaocima”. *Zbornik radova sa simpozijuma ‘Jezik i književnost na kraju 20. vijeka’*. Herceg Novi

- Živković, M. (2005). “Gender and Genre in Margaret Atwood’s *The Handmaid’s Tale*”. Proceedings, 2nd International Conference of YACS: *Other Language: Otherness in Canadian Culture*

Након избора у претходно звање:

- Živković, M. (2010). “Difference and Identity: Varieties of Experience in Canadian Fiction”. *Managing Diversity and Social Cohesion: the Canadian Experience*. Brno Masaryk University (ISBN 978-80-210-5270-3): 465-473

- Živković, M. (2012). „’To a New World of Gods and Monsters’. Posthumanizam: kritičko-teorijski pravac za novi milenijum”. *Nauka i savremeni univerzitet* 2/2012. Niš: Filozofski fakultet (ISBN 978-86-7379-298-9): 34-46.

M 34 Научни радови са међународних научних скупова објављени у изводу:

До избора у претходно звање:

- 1996. Živković, M. “Licem u lice: O Frankenštajnu, praistorijskom čoveku, androidu i čitaocima”, Međunarodna konferencija *Language and Literature at the End of XX Century*, Herceg Novi.

- 1997. Živković, M. i Vesna Lopičić. “Re-reading Margaret Atwood’s *Surfacing* from the Gothic Perspective”. XI Kanadski vikend *Savremene tendencije u kanadskoj književnosti* Beograd.

- 1998 . Živković, M. i Vesna Lopičić. “Uloga književnosti na studijama Anglistike – komunikativni pristup”. *Interkatedarska konferencija anglističkih katedru*, Nikšić.

- 2003. Živković, M. "Gender and Genre in Margaret Atwood's *The Handmaid's Tale*", 2nd International Conference of YACS, *Other Language: Otherness in Canadian Culture*, Beograd.
- 2004. Živković, M. i Danijela Petković. "The Identity of the Other in Michael Ondaatje's Postcolonial Novels", Međunarodna konferencija iz oblasti kanadskih studija Multiculturalism: *Canada, Croatia and Central Europe*, Opatija.
- 2007. Živković, M. "Glas sa margina: autobiografija i etničke manjine u Kanadi". Četvrta multidisciplinarna, tematska konferencija (*Glas*) istraživača u oblastima humanističkih i društvenih nauka u organizaciji Udruženja *Philologia*, Filološki fakultet u Beogradu.
- 2007. Živković, M. "Multiculturalism and First Nations in Canada". III International Conference on Canadian Studies *Culture and Ideology: Canadian Perspectives*. Beograd
- 2007. Živković, M. "Multikulturalna književnost i postkolonijalna kritika". Prva multidisciplinarna konferencija *Jezik, književnost, politika*. Filozofski fakultet u Nišu.
- 2009. Živković, M. "Beyond Cultural Homogenization: Reflections on Multiculturalism". IV International Conference *Reconnecting through Diversity: Canadian Perspectives*, SACS i Megatrend univerzitet, Beograd.
- 2009. Živković, M. "Nasleđeni gubitak: kulture i njihova nezadovoljstva". International Conference *Across Languages and Cultures*, Herceg Novi.
- 2009. Živković, M. "Šta sadrži ime"? B. Wongar i apropijacija aboridžinskog identiteta". Treća međunarodna multidisciplinarna konferencija *Jezik, književnost, identitet*, Filozofski fakultet u Nišu.
- 2009. Živković, M. "Difference and Identity: Varieties of Experience in Canadian Fiction". V Triennial International Conference "Managing Diversity and Social Cohesion: the Canadian Experience", Central European Association for Canadian Studies, Sofija, Bugarska.
- 2009. Živković, M. "Mi o sebi i drugi o nama: Srbija kao "Drugo" Evrope." Multidisciplinarni naučni skup *Drugi o Srbima, Srbi o drugima*. Filozofski fakultet u Nišu.

Након избора у претходно звање:

- 2010. Živković, M. „The Stone Angel Speaks: Aging Women in Contemporary Culture.“ Međunarodna konferencija *Jezik, književnost, promene*. Filozofski fakultet u Nišu.
- 2011. Živković, M. „Fikcija i stvarnost u autobiografijama Majkla Ondačija i B. Vongara“. Međunarodna konferencija *Nauka i savremeni univerzitet*, Filozofski fakultet u Nišu.
- 2012. Živković, M. "Postcolonial Theory and Indigenous Autobiographical Writing in Canada". Conference on "Indigenous Perspectives of North America", Karoli Gaspar University of the Reformed Church in Hungary and Eotvos Lorand University, Budapest, Hungary.
- 2012. Živković, M. „The Myth of Prometheus and Transhumanism“. Međunarodna konferencija *Jezik, književnost i mitologija*, Alfa univerzitet, Beograd.
- 2013. Živković, M. "“I Should be thy Adam, but I’m more of a fallen Angel’: Religion and/or Transhumanism.“ Međunarodna konferencija *Jezik, književnost i religija*, Alfa univerzitet, Beograd.
- 2013. Živković, M. „Ljudsko i postljudsko u romanu *Ne daj mi nikada da odem* Kazua Išigura“. Međunarodna konferencija *Jezik, književnost, marginalizacija*, Filozofski fakultet, Niš.
- 2012. Živković, M. „To a New World of Gods and Monsters’. Posthumanizam: kritičko-teorijski pravac za novi milenijum“. Međunarodna konferencija *Nauka i savremeni univerzitet 2* Filozofski fakultet, Niš.

- 2014. Živković, M. „Mi smo ljudi Apokalise’: posthumanistička poetika i humanitarna retorika u romanu *Animalovi ljudi* Indre Sinhe”. Međunarodna konferencija *Nauka i savremeni univerzitet* 4, Filozofski fakultet, Niš.

2.1.2 Учесће на пројектима

- *The Victorian Novel on Screen* – самостални пројекат у оквиру програма реформе наставних програма који је 25. маја 2003. године одобрила Светска универзитетска канцеларија (WUS), а претходно подржало Научно-наставно веће Филозофског факултета у Нишу. Пројекат је успешно окончан марта 2004. године.

- *Multicultural Experiences: Displacement and Belonging in Canadian and Australian Autobiography* – самостални истраживачки пројекат у оквиру програма “Faculty Research Program” (FRP) који је подржала канадска влада. Након месец дана студијског боравка у Торонту (Канада), пројекат је успешно окончан израдом рада (26 stranica) који је предат канадској амбасади у Београду у предвиђеном року.

2.2 СТРУЧНИ РАДОВИ

2.2.1 Прикази, стручни радови и преводи

Пре избора у претходно звање

- Živković, M. (1981). “San i poezija engleskih romantičara”, *Zbornik radova sa Oktobarske smotre stručnih radova studenata Univerziteta u Nišu*. Niš

- Živković, M. (1982). „Strukturalistički pristup teoriji jezika Luisa Hjelmsleva“ (prikaz), *Naučni podmladak*, br. 4/82, Sveska za društvene nauke, filozofiju i kulturu stručnog časopisa studenata Univerziteta u Nišu.

- Živković, M. (1983). „Hermenautika E. D. Hirša“ (prikaz), br. 3-4/83, *Naučni podmladak*, Sveska za društvene nauke, filozofiju i kulturu stručnog časopisa studenata Univerziteta u Nišu.

Živković, M. (1985). *U traganju za modernim u kineskom slikarstvu*. Galerija savremene likovne umetnosti. Niš.

- B. Vongar. (2004). *Cvet u Pustinji*. Niš: Prosveta (Превод са енглеског Милица Живковић и Љиљана Крстић).

Након избора у претходно звање:

- Б. Вонгар. *Валг*. (2012). Београд. Јасен (B. Vongar, *Walg. A Novel of Australia*) – (Превод романа са енглеског Милица Живковић)

- Kit Banting i Vil Kimlika. „Kanadski multikulturalizam: globalne teskobe i lokalne polemika“. *Teme*, 2011/35(4):1193-1221. (Keith Banting and Will Kymlicka „Canadian Multiculturalism: Global Anxieties and Local Debates“) – (Превод рада са енглеског Милица Живковић)

2.2.2 Предавања по позиву

- “Уметничко дело Б. Вонгара као одговор на политику заборавља”. Предавање одржано 26. фебруара 2010. године у Крагујевцу, у оквиру циклуса предавања *Антропологија истине: два живота и велико дело Б. Вонгара* у организацији Центра за научна истраживања Српске академије науке и уметности и Универзитета у Крагујевцу.

2.3. СПОСОБНОСТ ЗА НАСТАВНИ РАД

Као асистент, а затим наставник на различитим предметима у студијском програму Англистике, др Милица Живковић стекла је богато педагошко искуство. Позитивно мишљење о способности др Милице Живковић за наставни рад Комисија је донела на основу неколико кључних показатеља. Прво, чињеница да су три од четири до сада објављене публикације намењене првенствено студентима енглеске књижевности, сама по себи говори о посвећености Милице Живковић настави као својој примарној вокацији. Поменути учбеници, већ позитивно оцењени у извештају за њен претходни избор у звање ванредног професора, овом приликом завређују још један осврт, јер представљају успели спој ауторових књижевно-историјског знања и теоријских увида, с једне стране, и интерпретативног и педагошког такта при практичној текстуалној анализи дела романтичарске поезије и викторијанског романа, с друге, што њене коментаре претвара у потенцијално трајни подстицај читаоцу да се упусти у нова самостална књижевна истраживања, испуњавајући на тај начин основни циљ наставе књижевности. И најновија студија *Огледи о постхуманизму и књижевности* намењена је првенствено студентима англистике на основним и мастер академским студијама, мада може представљати, због својих научних и литерарних квалитета, како се каже у рецензији, „драгоцену лектуру и за знатно шири круг читалаца“.

Такође је релевантан податак да је Милица Живковић трајно посвећена унапређењу наставе књижевности, како увођењу нових форми, тако и нових наставних садржаја, циљева и метода реализације. Нарочити допринос студијама Англо-америчке књижевности на Филозофском факултету дала је 2003. године, када је преузела је руковођење пројектом *The Victorian Novel on Screen* (Екранизоване верзије Викторијанског романа), у оквиру ширег Пројекта о реформи наставе на предмету Енглеска књижевност 1700-1900 који је одобрила Светска универзитетска канцеларија (WUS). Резултати њеног ангажовања су значајне и осмишљене иновације на курсевима књижевности које држи на основним студијама. Они се тичу не само нових наставних метода, већ и нових облика испитивања, који су захваљујући, између осталог, и понуђеним мултимедијским техникама и слободи избора, постали флексибилнији, и за студенте, по њиховим сопственим речима, креативнији изазов од конвенционалних испита. О њеном успешном педагошком ангажовању сведочи и најновији предмет - Утопија и научна фантастика - који је акредитован у оквиру мастер академских студија за студенте англистике и заинтересоване студенте са других департмана Филозофског факултета у Нишу. У претходној верзији, под назовом Утопија и дистопија - предмет је био један од најпосећенијих на мастер студијама англистике и инспирисао је низ изузетно успешних мастер радова. Са неформално изреченом високом оценом студената, слаже се и званична евалуација добијена анкетом, која показује да студенти англистике позитивно оцењују наставни рад др Милице Живковић.

3. ПРИКАЗ ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА У ПЕРИОДУ ОД ПОСЛЕДЊЕГ ИЗБОРА

Комплетна библиографија објављених радова др Милице Живковић наведена је у одељку 2.1 Извештаја, а овде ћемо приказати њене најзначајније радове.

3.1. Публикације

Најзначајнији научни рад представља монографија *Огледи о постхуманизму и књижевности* (2015. године) у издању Филозофског факултета Универзитета у Нишу. Огледи окупљени око

теме постхуманизма и књижевности плод су ауторкиног вишегошњег проучавања и интересовања за књижевну фантастику и савремене књижевне и културолошке теорије, те импресивног знања које је у сусрету са теоријским питањима и практичним интерпретативним изазовима из те области до сада стекла. Треба напоменути да изузев текста под називом „Прометејски синдром: трансхуманизам“ који је скоро идентична верзија рада „Постмодерни Прометеј: антихуманистички корени трансхуманизма“ (Филолог, Бања Лука), остали огледи представљају или радикално нове приступе већ обрађиваним темама или ауторима, или су први пут објављени у овој монографији. Сви су резултат њеног интердисциплинарног истраживања, представљеног на 241 страници текста, укључујући списак коришћене литературе (штампаних и електронских извора) и индекс појмова, унутар којег се Милица Живковић бави значајним али још увек мало истраженим односом постхуманизма и књижевности, приступајући теми из три главна правца који су условили и тројну структуру књиге. Свака од три тематске целине од којих се текст монографије састоји започиње огледом који уводи основне појмове и дефинише главна истраживачка питања значајна за ту целину. Уводни текст насловљен „Постхуманистички дискурс и његова незадовољства“ указује на важност дефинисања појмова, пре свега постхуманизма, а потом и њему блиских концепата, а пре свих појма „људског“, који у доба биотехнологије и кибернетике, када се бришу границе између реалног и фантастичног, проблематизују до недавно неслућени аспекти хуманитета, захтевајући његово темељно промишљање. Питање оправданости рedefиниције „људског“ издваја се као главно питање не само првог дела, већ свих огледа у књизи, па је оно утицало и на избор методологије која је у истраживању коришћена. Полазећи од Фукоове идеје да је критика увек друштвено и историјски контекстуализовани чин, постхуманизму се, како најављује ауторка у свом уводном огледу, приступа као дискурсу који се јавља „унутар историје, унутар капитализма, унутар садашњег тренутка“, и који је неодвојив од других савремених феномена, као што су биополитика, трансхуманизам, и (нео)либерализам, али не и с њима идентичан, да би се разграничила значења која им се придају и често преклапају, и издвојио онај вид постхуманистичке теорије који евентуално доприноси критичком разумевању тзв. постхуманог доба, за разлику од оних постхуманистичких дискурса који су „(не)свесни саучесник владајуће парадигме“. Наредна два огледа баве се детаљније „природом“ разлике између постхуманизма и трансхуманизма, и указују на идеолошке сличности између ових модалитета, упркос њиховом теоријском разилажењу. На примерима филмова *Матрикс* и *Метрополис*, у трећем огледу указује се на проблеме везане за „киборг онтологију“ Доне Харавеј, односно наводни еманципаторски потенцијал киборга као метафоре постљудског, хибридног идентитета. Последњи оглед из ове тематске целине још једном се враћа метафори киборга, као и мотиву нестајања тела у виртуелном простору, који се често срећу у постмодерној књижевности и критици, али који добијају потпуно другачије значење када им се уместо из деконструкционистичке, приступи из угла материјалистички фундиране критике. Следећи тематски блок „Постхуманизам и ‘технологија чудовишта’“ бави се „класицима“ готске фикције: *Франкеништајном*, *Дракулом* и *Доктор Цекилом и господином Хајдом*. Ову тематску целину повезује теза да расправа о постхуманизму нужно укључује разматрање облика биолитичких пракси управљања које су произашле из либерализма деветнаестог века. Трагање за значењем чудовишта у три готска романа покушај је да се ишчита семантика културе деветнаестог века, и стекне увид у конституисање либерално-хуманистичког субјекта и неупитних вредности које он репрезентује, као што су егоистични индивидуализам, родна, класна и расна ексклузивност. Теоријско-критичко ишчитавање ових романа указује на мноштво импликација релевантних за проблематику постављену у првом делу књиге. Вероватно најважније међу њима јесте разумевање да се иза тзв. либерално-хуманистичке концепције о аутономном, самосвесном и делатном субјекту, која представља главну мету

постхуманистичке критике, крије врло конкретан идентитет белог мушкарца, капиталисте и империјалисте, чија је доминација директно у вези са ексклузивним правом на приватну својину и експлоатацију туђег рада. У светлу овог сазнања, доводи се у питање постхуманистичка претпоставка о структурној вези између насиља и (сваке врсте) рационалности, која се привидно залаже за радикалне промене, а притом штити постојеће стање дискредитујући способност рационалног увида, која остаје нужни услов сваког позитивног друштвеног и моралног преображаја.

У оквиру треће тематске целине „Постхумана тела и хуманизам“ ауторка критички промишља функцију књижевних транспозиција постљудског идентитета у савременим романима *Не дај ми никада да одем* Казуа Ишигура и *Анималови људи* Индре Синхе: одступајући од постхуманистичког аксиома о кризи хуманизма и разума, фокализујући се на „нељудске“ субјекте, који иронично поседују више људскости од осталих ликова, оба романа на нови начин критикују појаву која је иначе традиционално на мети хуманистичке етике и критике - отуђеност људи: савремени симптоми (дугогодишњих процеса) дехуманизације су неоколонијално насиље, растуће глобалне неједнакости и бесрамна двозначност хуманитарног дискурса. У мери у којој испитују могућности и ограничења емпатије и деконструишу „моралност“ прагматичне и инструментализоване рационалности, романи би, сматра ауторка, могли да понесу назив „антихуманитаристички“, док чињеницом да афирмишу вредности као што су истина, љубав, заједништво, одговорност и стваралаштво, они у потпуности припадају ономе што се може назвати хуманистичка традиција у најбољем смислу те речи. Интерпретацијом кратке приче Урсуле Легвин *Они што напуштају Омелас* завршава се књига *Огледа* и целовито заокружује, како је већ речено у рецензијама, „ова по свему успела студија.“ Можда најважнија опаска која би се могла додати оцени рецензената јесте да анализа поменуте приче спада у највредније странице монографије – а то су управо оне на којима је ауторка, након што је концептуално и етички разграничила преплетене, а често суштински различите традиције којима припадају трансхуманистичке, постхуманистичке или постмодерне теорије, показала да је немогуће смисаоно говорити о крају човека, разума или хуманизма, већ само о крају одређене концепције човека, разума и хуманизма; у пасусу који је оправдано изабрала за мото трећег дела своје књиге, чувени постколонијални критичар Е. Саид објашњава зашто, упркос презривом одбацивању постмодерних критичара, тврдоглаво наставља да користи реч хуманизам: она за њега подразумева покушај да се истопе „за ум, и од ума, сковани окови“ о којима говори Блејк, „како бисмо ум историјски и рационално користили у циљу промишљеног разумевања“. Прихватајући и образлажући даље Саидов став у анализама поменуте приче Урсуле Легвин, и романа који су предмет трећег дела монографије, Милица Живковић утолико речитије исказује свој најдрагоценији увид – о критичком постхуманизму као једином легитимном наследнику блејковског хуманизма, и утолико убедљивије аргументује свој критички отклон од трансхуманистичких и других постмодерних теорија што одступа од уобичајених и фиксираних синтагми које смо навикли да чујемо у поменутих дискурсима, а у које је најчешће уписан поглед на свет и квалитет и опсег размишљања са којим претендујемо да полемишемо. Баш као један нови вид „за ум скованих окова“, врста језика који већини академских прегалаца у области студија културе и књижевности намећу тренутно престижне теорије можда обезбеђује академски легитимитет, али врло ефикасно спутава критичко и оригинално разумевање о коме говори Саид. На најбољим местима у својој књизи *Огледа* Милица Живковић је успешно одолела аутоматизованим формулацијама и пронашла тон и стил који одговарају оригиналности и комплексности њених највреднијих увида.

3.2. Научни радови

Научни и стручни радови др Милице Живковић указују на два правца у којима се кретало њено научно интересовање у периоду након последњег избора, а то су, поред тематике постхуманизма којој је посвећена књига огледа коју смо управо представили, такође постколонијална/мултикултурална проблематика. Представићемо неке од радова који илуструју резултате њених истраживања, првенствено из ове потоње области.

Argumenti pro et contra multikulturalizma (Teme, 2011, Niš) отвара тематску свеску о мултикултурализму у којој су објављени прилози еминентних домаћих и страних стручњака из ове области. У првом делу рада, у кратким цртама, без разматрања различитих модела и типологија мултикултурализма, ауторка указује на основне претпоставке мултикултуралистичке теорије и аргумента *pro et contra* мултикултурализма и њему инхерентних појмова као што су културна разлика и хибридноста. У другом делу рада, даје се кратки преглед свих објављених радова у овој тематској свесци. У раду се инсистира на идеји да културни плурализам, хетерогеност и хибридноста нису нови феномени, али да афирмација разлика никада раније у историји није представљала окосницу тако раширеног идеолошког и политичког деловања, а хибридноста неку врсту идеалне егзистенције у савременом свету. Упркос чињеници да идеја о суживоту различитих култура звучи демократски и прихватљиво, искуства савременог света упозоравају да се мултикултурализам исувише често своди на фасцинацију егзотичним, и суштински не доприноси редефиницији културног и друштвеног простора. Напротив, њиме се ствара терен за лакше наметања „глобалних” вредности и инкорпорирање различитости, и на тај начин чувају постојећи облици дистрибуције моћи и доминације.

Рад под називом **Postcolonial Readings of Indigenous Autobiographical Writing in Canada** (*Philologia Mediana*, Филозофски факултет, Ниш) указује на неке аспекте постколонијалне политике на примеру савремених аутобиографских текстова аборигинских ауторки из Канаде, *Halfbreed* Марије Кембел (Maria Campbell), *In Search of April Raintree* Беатрис Калтон (Beatrice Culleton) и *Ravensong* Ли Маракл (Lee Maracle). Иако постколонијална теорија истиче значајну политичку и моралну улогу аутобиографске прозе „првих народа“ у њиховој борби за своја мањинска права и културну еманципацију, постмодерне интерпретативне стратегије, међу којима се посебно истичу постструктуралистички императиви као што су „отворено“ значење књижевног дела, децентрирани субјект и несводивост културне разлике, углавном неутралишу еманципаторски потенцијал ове књижевне врсте. Рад доказује у којој мери су ови императиви етички проблематични, чак директно супротни прокламованом мултикултуралном програму афирмације личног и колективног идентитета староседелца.

Предмет рада **Difference and Identity: Varieties of Experience in Canadian Fiction** (Managing Diversity and Social Cohesion: the Canadian Experience, *Proceedings*, 2010, Brno Masaryk University) јесте културна разлика, као основна претпоставка мултикултурализма и главно аналитичко средство постколонијалне критике. Приче Нила Бисундата из збирке *Digging Up the Mountains*, романи *Halfbreed* Марије Кембел и *Running in the Family* Мајкла Ондачија дела су у којима аутори нуде три различита тумачења и става према културној разлици, односно етничитету и раси, као и начинима формирања идентитета – личних и колективних. Ни у једном од анализираних књижевних дела, „политика разлике“ не добија афирмацију, из чега се може закључити да потврда културне разлике није најзначајнија одлика мултикултуралне књижевности у Канади. Различит значај који ови аутори приписују културној разлици сведочи не само о сложености мултикултуралне/постколонијалне проблематике, већ указује у

којој мери књижевност доприноси критичком разумевању друштвених и идеолошких процеса који учествују у обликовању идентитета у мултикултуралој средини.

Уметничко дело Б. Вонгара као одговор на политику заборав (Антропологија истине, 2011, Крагујевац). Рад је штампан у тематском зборнику који је не само прва академска већ и прва уопште публикација посвећена делу Б. Вонгара, после више деценија његовог стваралачког рада, награда и превода на светске језике. Сретен Божић, алијас Б. Вонгар, аустралијски је писац српског порекла, који је своју репутацију признатог писца стекао углавном захваљујући романима познатим као *Нуклеарна трилогија*, које се баве страдањем аборицинског становништва и злочином белог колонизатора. У раду се испитују разлози због којих је Вонгаров идентитет био главни предмет интересовања књижевне критике у мултикултуралној Аустралији, док су уметнички домети и моралне прекупације његовог стваралаштва остали непознати широј културној јавности. Опсесивно бављење постколонијалних критичара аутентичношћу идентитета Б. Вонгара, као и његовим „правом“ да пише под аборицинским именом, открива природу постколонијалних критичких стратегија. Оне су заправо само нови облици којим се установљене ортодоксије прикривају и постојећи односи моћи чувају. (Нео)колонијална политика узима облик књижевне теорије којом „бела“ Аустралија, уместо суочавања са сопственом историјом насиља и моралном одговорношћу, чува своје „ексклузивно“ право на признавање и оспоравање идентитета Другог.

У раду **'To a New World of Gods and Monsters'. Постхуманизам – критичко-теоријски правац за нови миленијум** (Наука и савремени универзитет, 2012, Ниш) проблематизује се деконструкцијски потенцијал метафоре киборга који није само незаобилазни лик популарне културе друге половине двадесетог века, већ и аналитичко средство културне критике. У првом делу рада даје се преглед различитих постхуманистичких теоријских ставова. У другом делу рада представља се материјалистички фундирана критика еманципаторског потенцијала постхуманистичког идентитета чија је киборг метафора. Ова критика показује наиме да постхуманистички идентитет, ослобођен у конкретном историјском и друштвено-економском контексту апстрактности коју има као теоријски концепт, не предпоставља радикално другачију епистемологију, нити нуди нове облике субјективности у односу на хибристички, просветитељски модел. Закључак је овог рада, напротив, да у крајњем исходу, метафора киборга обезбеђује ново „паковање“ дискурсима картезијанског дуализма и империјализма, прилагођавајући их тако захтевима постмодерног социо-културног контекста и глобалног капитализма.

Предмет рада под називом **Постмодерни Прометеј: (анти)хуманистички корени трансхуманизма** (Филолог, 2014, Бања Лука) јесте трансхуманизам. Овај културни и интелектуални покрет залаже се за могућност радикалне промене тела и унапређење човекових психо-физичких могућности, захваљујући савременим биотехнолошким достигнућима, пре свега генетском инжењерингу и вештачкој интелигенцији. Идејно утемељење овог покрета, по речима трансхуманиста, представљају идеје секуларног хуманизма 18. и 19. века. Полазећи од претпоставке да је трансхуманизам још једна историјска верзија прометејског мита, ауторка преиспитује идејни континуитет између трансхуманизма и секуларног хуманизма 18. и 19. века, указујући на вишезначност и нивое значења које је мит стицао код различитих аутора и у различитим историјским контекстима. Док трансхуманисти истичу континуитет са хуманистичком традицијом, ауторка уочава отворену трансхуманистичку афирмацију постмодерног светоназора и неолибералне идеологије.

Мада приказани радови, као што је већ напоменуто, припадају различитим правцима књижевно-културолошких истраживања, повезују их значајна заједничка тема и заједнички општи аналитички и интерпретативни принципи. У радовима из обе групе, као и у огледима из приказане монографије, јавља се мотив другог и другости, који ауторка уочава као кључно структурно начело у процесима образовања идентитета – егземпларног идентитета западног човека у хијерархијском односу на друге расе (али и родове и класе), односно трансценденталног људског идентитета у односу на субхумани или нехумани свет органске природе, те готских чудовишта и двосмислених технолошких интелигенција. Први су предмет мултикултуралних расправа, други припадају теоријама фантастике, односно постхуманизма или трансхуманизма. Оно што даје посебну вредност њеним текстовима јесте начин на који Милица Живковић запажа и демонтира иначе вешто конструисане дискурсе о другом, којима се унутар институционализованих програма обе ове културолошке теорије, наизглед у циљу радикалне реконфигурације хијерархијски одређених идентитета неопходне за исцељење како западног јаства тако и његових „других“, заправо одржавају постојеће дубинске структуре хијерархије и доминације. Као што се некада „брига“ за Аборицине и Индијанце састојала у разним начинима њиховог истребљења, тако савремена биополитика, упркос настојањима заступника виталистичког тумачења да је прикаже као бригу за живот светског становништва, заправо користи биотехнологије за остварење својих некрополитичких циљева, не зазирући од парадоксалних апологија да смрт (ког и коликог дела човечанства?) „служи оптимизацији живота“ (чијег?). Зато што упућују, или преусмеравају, оваква „сигнална светла“ која шаљу малобројни теоретичари, али многобројни књижевници и писци савремених дистопија и научне фантастике, ка студентима Англо-америчке књижевности и културе на нашим универзитетима, а захваљујући књизи огледа на српском језику и нашој широј читалачкој публици, научни радови и публикације Милице Живковић представљају драгоцен допринос „историјском и рационалном“ разумевању не само текуће академске дебате, већ глобалне друштвено-политичке стварности.

Значајан прилог у том смислу је и њен преводилачки рад, из којег треба посебно издвојити превод на српски романа *Валг* Б. Вонгара (Сретена Божића), чији су живот међу аустралијским аборицинима, као и књижевна дела проистекла из тог искуства парадигматичан пример креативног препознавања и суживота са другим, а који Милица Живковић поменути преводом као и радовима посвећеним Вонгару промовише у истински интервентну животну алтернативу најчешће апстрактним и (у најбољем случају) неделотворним академским теоријама идентитета и политикама разлике.

4. РЕЗУЛТАТИ У РАЗВОЈУ НАУЧНО-НАСТАВНОГ ПОДМЛАТКА НА ФАКУЛТЕТУ

4.1 Учесће у комисијама за оцену тема и одбрану урађених докторских дисертација и магистарских теза:

Пре избора у претходно звање

- ментор магистарског рада “Империја у класицима златног доба енглеске дечије књижевности” Данијеле Петковић која је одбрањена 2007. године на Филозофском факултет у Нишу.

Члан комисија за одбрану урађених магистарских теза:

- “Вордсворт као зачетник модерне поезије” Сузана Стефановић, Теза одбрањена 2002. године на Филозофском факултету у Нишу.
- “Луиђи Пирандело и Торнтон Вајлдер – револуција једног позоришта” Јасмине Атанасковић, Теза одбрањена 2004. године на Филозофском факултету у Нишу.
- “Мотив Фауста у трагедијама Кристофера Марлоа” Милена Костић. Теза одбрањена 2009. године на Филозофском факултету у Нишу.
- “Готски мотиви у делу Едгара Алана Поа” Дејана Огњановића. Теза одбрањена 2009. године на Филозофском факултету у Нишу.
- “Између факта и фикције: употреба документарне грађе у савременој англо-америчкој политичкој драми” Игора Петровића. Теза одбрањена 2010. године на Филозофском факултету у Нишу.

Након избора у претходно звање

- ментор докторске дисертација мр Данијеле Петковић под називом “Фантастика и њени дидактички аспекти у енглеском роману за младе”. Теза одбрањена 2014. године на Филозофском факултету у Нишу;
- ментор и члан Комисије за одбрану магистарске тезе Данице Милошевић под називом “Женске стратегије опстанка у дистопијским визијама Маргарет Атвуд, Дорис Лесинг и Урсуле Легвин”. Теза одбрањена 25.01.2014. на Филозофском факултету у Нишу;
- члан комисије за оцену и одбрану докторске дисертације мр Данијела Мишић под називом “Енглески роман за децу и младе у преводу на српски језик – студија и библиографија (1972-2011)”. Теза одбрањена 11.07.2014. на Филолошком факултету у Београду;
- члан комисије за одбрану магистарске тезе Душице Лазић под називом “Морал као побуна у постхололивудским драмама Стива Тешића”. Теза одбрањена 28.09.2013. на Филозофском факултету у Нишу;
- члан комисије за одбрану магистарске тезе Александре Додић под називом “Уметност и истина: теорија *вербатим* позоришта”. Теза одбрањена 25.06.2014. на Филозофском факултету у Нишу.

Менторство у изради мастер радова на Филозофском факултету у Нишу:

- Ане Алексић (мастер филолог), “Природа и идентитет у екотопијама Ернеста Каленбаха и Урсуле Легвин”, датум одбране 21.03.2012.;
- Гордане Тасић (мастер филолог), “Човек, робот и андроид у постхуманом друштву: дистопијски романи Борислава Пекића и Филипа К. Дика”, датум одбране 21.03.2012.
- Иване Јовановић (мастер филолог), “Лик Аборицина у аустралијској књижевности колонијалног периода”, датум одбране 26.11.2012.;
- Милоша Димитријевића (мастер филолог), “Хероји и херојство у дистопијским романима Реја Бредберија и Курта Вонегата”, датум одбране 01.12.2012.;
- Тамаре Петровић (мастер филолог), “Идентитет и културна разлика у савременој аборицинској аутобиографској прози Канаде и Аустралије”, датум одбране 01.06.2013.;
- Сање Ковачевић (мастер филолог), “Узнемирујућа *другост* жене у постколонијалној готици Канаде и Аустралије”, датум одбране 31.10.2013.;
- Душана Спасића (мастер филолог), „Еугеника и трансхуманизам у серијалу *Робот* Исака Асимова и роману *Просјаци у Шпанији* Ненси Крес, датум одбране 18.01.2014.;
- Милоша Павловића (мастер филолог), “*Ријалити* телевизијски програм и мит о америчком сну у роману *Тркач* Стивена Кинга и филму *Труманов шоу* Питера Вира”, датум одбране 27.09.2014.;

- Марине Спасов (мастер филолог), “Све што живи је свето”: значај Вилијема Блејка за уметничко дело Питера Брука и Адријена Мичела, датум одбране 3.03.2015.;
- Марије Карацов (мастер филолог), “Технологија као простор (не)слободе: сајберпанк феминизам Лизе Мејсон и Марду Пирси”, датум одбране 03.06.2015

Члан комисија за оцену и одбрану мастер радова на Филозофском факултету у Нишу:

- Иване Ташић (мастер филолог), “Уметност и активизам: истина у делима Харолда Пинтера и Аријел Дорфмана”, датум одбране 03.12.2014.;
- Слађане Алексић (мастер филолог), “Прагматичка анализа ироничних исказа у социјалном контексту у делу *Гордост и предрасуда* Џејн Остин”, датум одбране 01.12.2014.;
- Марије Стојичић (мастер филолог), “Кристофер Хамптон и Едуардо Галеано: два уметничка одговора на (нео)колонијализам, датум одбране 08.11.2014.;
- Драгане Николић (мастер филолог), “Крај историје?: глобализација у делима М. Рејвенхила, А. Рој и К. Ишигура, датум одбране 25.06.2014.
- Милице Енглеман (мастер филолог), “Дискурс о колонијализму: Еме Сезер, Франц Фанон и Харолд Пинтер“, датум одбране 28.09.2013.;
- Андрее Крстић (мастер филолог), “Драме о школама: образовање и демократија у савременим англо-америчким драмама”, датум одбране 05.09.2013.;
- Милене Михајловић (мастер филолог), “Ко сам ја сада?” Идентитет српских имиграната у Канади”, датум одбране 06.07.2013.;
- Бојана Петровић (мастер филолог), “Игра моћи: критика патријархалног принципа моћи у Шекспировим делима и Орвеловом роману *1984*“, датум одбране 13.06.2013.;
- Вере Стојановић (мастер филолог), “Патријархат, лудило и разум у делима Силвије Плат, Саре Кејн и Керил Черчил”, датум одбране 13.04.2013.;
- Јоване Стојковић (мастер филолог), “Андрогиност у делима Вирџиније Вулф, Адријане Рич и Џенет Винтерсон”, датум одбране 13.04.2013.;
- Тамаре Крстић (мастер филолог), “Претешко је искуство имиграната! Имигрантско искуство у делима Небојше Кнежића”, датум одбране 19.11.2012.;
- Драгане Милошевић (мастер филолог), “Фантазије о оцеубиству у савременој англо-америчкој књижевности”, датум одбране 27.06.2012.;
- Јоване Копуновић (мастер филолог), “Насиље у савременој англо-америчкој драми”, датум одбране 20.03.2012.;
- Милоша Костића, “Аутсајдери у драмским делима Тенеси Вилијамса”, датум одбране 27.06.2012.;
- Марине Величковић (мастер филолог), “An Image of Africa: *Heart of Darkness* and Its Mis(Interpretations)”, датум одбране 03.06.2015

4.2 Учешће у комисијама за припрему извештаја по конкурсима за избор у академско звање

- Комисија за припрему извештаја за избор асистента-приправника за ужу научну област Англоамеричка књижевност и култура (Енглеска књижевност до 1700), 2006. године на Филозофском факултету у Нишу. Изабран кандидат Милене Костић.
- Комисија за припрему извештаја за избор асистента-приправника за ужу научну област Англоамеричка књижевност и култура (Америчка књижевност), 2006. године на Филозофском факултету у Нишу. Изабран кандидат Дејан Огњановић.
- Комисија за припрему извештаја за избор асистента-приправника за ужу научну област Англоамеричка књижевност и култура (Енглеска књижевност), 2007. године на Филозофском факултету у Нишу. Изабран кандидат Данијела Петковић.

- Комисија за припрему извештаја за избор асистента за ужу научну област Англоамеричка књижевност и култура (Енглеска књижевност), 2008. године на Филозофском факултету у Нишу. Изабран кандидат Данијела Петковић.
- Комисија за припрему извештаја за избор сарадника у настави за ужу научну област Англоамеричка књижевност и култура, 2009. године на Филозофском факултету у Нишу. Изабран кандидат Ана Коцић.

Након избора у претходно звање

- Комисија за припрему извештаја за избор асистента за ужу научну област Англоамеричка књижевност и култура, 2011. године на Филозофском факултету у Нишу. Изабран кандидат Данијела Петковић.
- Комисија за припрему извештаја за избор доцента за ужу научну област Англоамеричка књижевност и култура, 2014. године на Филозофском факултету у Нишу. Изабран кандидат Данијела Петковић.
- Комисија за припрему извештаја за избор асистента за ужу научну област Англоамеричка књижевност и култура, 2014. године на Филозофском факултету у Нишу. Изабран кандидат Наташа Тучев.
- Комисија за припрему извештаја за избор предавача за ужу научну област Енглески језик, 2014. године на Учитељском факултету у Врању. Изабран кандидат Данијела Мишић.

5. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На расписани конкурс за избор једног наставника у звање ванредни или редовни професор (научна област *Англоамеричка књижевност и култура*) пријавила се једна кандидаткиња, др Милица Живковић, ванредни професор на Департману за англистику Филозофског факултета Универзитета у Нишу.

Др Милица Живковић је објавила укупно **четири публикације (M42)**, од тога једну монографију националног значаја после избора у претходно звање. Објавила је укупно **три рада (M14)**, од чега је једно поглавље у монографији националног значаја објављено после избора у претходно звање. Објавила је **један превод** књижевног дела из уже научне области који се вреднује у рангу рада SSCI и SCI листе (Ближи критеријуми за избор у звање наставника Универзитета у Нишу, члан 13), и још укупно **17 научних радова** у целини, од чега је **8 радова** објављено у периоду након последњег избора (не рачунајући оне објављене у изводу). Од ових осам радова, један рад је објављен у часопису категорије **M24**, који издаје Универзитет у Нишу, један у часопису категорије **M51** који издаје Филозофски факултет Универзитета у Нишу, два у часопису категорије **M52**, два у часопису категорије **M53** и два рада у целини у зборницима са међународних научних скупова категорије **M33**. Представила је своје радове на укупно **21 међународној конференцији (M34)**, од тога **8** у периоду од последњег избора. Др Милица Живковић је руководила израдом једне докторске дисертације, једне магистарске тезе и 10 мастер радова. Била је члан комисија за одбрану једне докторске дисертације, две магистарске тезе и 15 мастер радова. Као члан комисије учествовала је у припреми већег броја извештаја за избор наставника и сарадника Универзитета у Нишу, а од последњег избора до сада била је члан четири комисије.

Након разматрања пријаве и анализе научног и стручног рада, научно-истраживачке делатности и наставно-педагошке активности кандидата др Милице Живковић, као и осталих

ближих услова, стручна Комисија образована за писање извештаја за избор наставника у звање ванредни или редовни професор за ужу научну област Англо-америчка књижевност и култура (Песништво енглеског романтизма и Аустралијске студије), констатује да др Милица Живковић, ванредни професор, испуњава услове предвиђене Законом о високом образовању, Статутом Универзитета у Нишу, Статутом Филозофског факултета у Нишу, као и Правилником о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу („Гласник Универзитета у Нишу“, 9/2014) и Ближим критеријумима за избор у звање наставника Универзитета у Нишу, у пољу друштвено хуманистичких наука („Гласник Универзитета у Нишу“, 2/2014).

Комисија стога има част и задовољство да кандидата др Милицу Живковић предложи за избор у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област Англоамеричка књижевност и култура (Песништво енглеског романтизма и Аустралијске студије) на Департману за англистику Филозофског факултета Универзитета у Нишу.

Чланови Комисије:

Др Лена Петровић, редовни професор
Филозофског факултета Универзитета у Нишу

Др Весна Лопичић, редовни професор
Филозофског факултета Универзитета у Нишу

Др Зоран Пауновић, редовни професор
Филолошког факултета Универзитета у Београду